

hed, jeg holder fast paa —, end at man ikke i tilstrækkelig Grad har forstaaet hinanden, ikke i tilstrækkelig Grad har haft Forhandlingssevne overfor hinanden, og er dette Tilfældet, er det muligt, at der bør ændres noget i Loven, som kan hidføre noget i den Retning. Jeg skal ikke i dette Øjeblik udtale mig nærmere om, hvad jeg tænker paa, men jeg vil meget gerne være med til at sætte mulige Bestemmelser ind i den bestaaende Lov, som kan føre til større Kontakt imellem de Parter, der har med disse Sager at gøre, og som kan føre til, at der i disse Spørgsmaal kan ske Forhandling paa Frivillighedens Grund og ikke paa noget som helst andet Grundlag. Den Tankegang, at det, at vi er kommet ind under dansk Lovgivning, at vi i 1920 har stemt os tilbage til Danmark, uden videre har ført til, at vi, enten vi fandt dem rigtige eller gale, skulde gaa ind under de bestaaende Lovbestemmelser, hvordan de privatretlige eller offentligretlige Forhold end var i Danmark — kan jeg absolut ikke give min Tilslutning.

Den højtærede Kirkeminister var inde paa den Tanke, at man muligvis forvekslede Bestyrelsesforholdet, Forvaltningen af de sønderjydske Præstegaardsjorder, med Ejendomsretten. Det tror jeg ikke. Jeg tror, man er fuldt ud klar over, at det er Ejendomsretten, man har Ret til at staa paa, og man anerkendte af den Grund fra det kirkelige Udvalgs Side, at man ikke kunde beskæftige sig med Sagen, hvilket ogsaa blev anerkendt ved Lovgivningen af 1922. Kan vi imidlertid i det kommende Udvalg finde et Grundlag, hvorom vi alle kan samles, og kan vi faa dette Spørgsmaal ind i en Gænge, der ikke afføder Strid, skal jeg hellere end gerne medvirke dertil, men saaledes som Lovforslaget her foreligger fra den højtærede Kirkeministers Side, maa jeg paa egne Vegne og paa mit Partis Vegne bestemt erklære mig for Modstander af det.

Jensen (Aale): Den ærede Ordfører for Venstre (Jensen Christensen), der nu forlod Talerstolen, begyndte med at sige, at naar Sønderjyderne paa fuldstændig frivillig Grund har stemt sig til Danmark, skulde man ikke derudfra drage den Slutning, at de vilde underkaste sig den danske Lovgivning. Hvis vi mente det, havde vi forregnet os. Det er ikke absolut Ordene, der blev brugt, men det dækker i hvert Fald Meningen. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg har altid betragtet det som en selvsagt Ting og vil vedblive at betragte det som en selvsagt Ting, at vi stærkere og stærkere maa komme ind paa

den Vej, at den gamle Grænse bliver slettet og bliver en saga blott. Saa længe vi skal have særskilt Lovgivning for de sønderjydske Landsdele, tjerner vi ikke Mærkepælene ved den gamle Grænse, og det finder jeg forkert. Det forekommer mig, at Overgangen for Sønderjyderne fra den Lovgivning, de havde, til den, de nu skal arbejde under, har været meget lempelig, og det synes jeg er rigtigt; der skal naturligvis være en Overgangstid og Overgangsbestemmelser, men efterhaanden maa Sønderjyderne gaa ind under den samme Lovgivning, som vi har i det gamle Land, ellers kommer det Forhold ikke frem, som skulde frem. Det glæder mig, at det ærede Medlem vil være den første til at knytte det Baand stærkere. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem ogsaa skulde arbejde for, at Sønderjyderne mere og mere kom til at forstaa, at de maa ind under den samme Lovgivning, som vi har herhjemme.

Det ærede Medlem brugte den Udtalelse, at den sønderjydske Befolkning ikke kan tvinges sammen med den øvrige, lovmæssigt set selvfølgelig. Dette begrundede det ærede Medlem med at sige, at de sønderjydske Repræsentanter finder den Form, som Lovgivningen her er inde paa, meget uheldig for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende. Jeg maa spørge det ærede Medlem: Hvem er de sønderjydske Repræsentanter? Betragter det ærede Medlem sig som havende en særlig Ret til denne Betegnelse? Jeg for mit Vedkommende er Sønderjyllands Repræsentant lige saavel som det ærede Medlem, og der er ogsaa andre. Hvis det ærede Medlem kun tænker paa de Repræsentanter, som fik Flertallet af Stemmerne ved det første Valg efter Genforeningen, kunde de Udtalelser, det ærede Medlem kom med, maaske være rigtige, men det ærede Medlem maa jo huske, at der har været Valg siden den Tid, der har i Foraaret været Folketingsvalg, ved hvilket netop det Parti, det ærede Medlem tilhører, mistede et meget stort Tal af Stemmerne dernede. Det ærede Medlem skulde derfor være meget varsom med at tale om de sønderjydske Repræsentanter og sige, at de er misforståede med det, der sker. Hvis det ærede Medlem ikke vil betragte mig som Sønderjyllands Repræsentant, kan han jo henvende sig til et indfødt Medlem, der særlig repræsenterer Sønderjylland, et Medlem, som er indfødt dernede, og som sidder i det høje Ting, saa vil han faa at vide, om han sympatiserer dermed. Han er lige saa fuldt Repræsentant for Sønderjylland som det ærede Medlem. Det forekommer mig der-